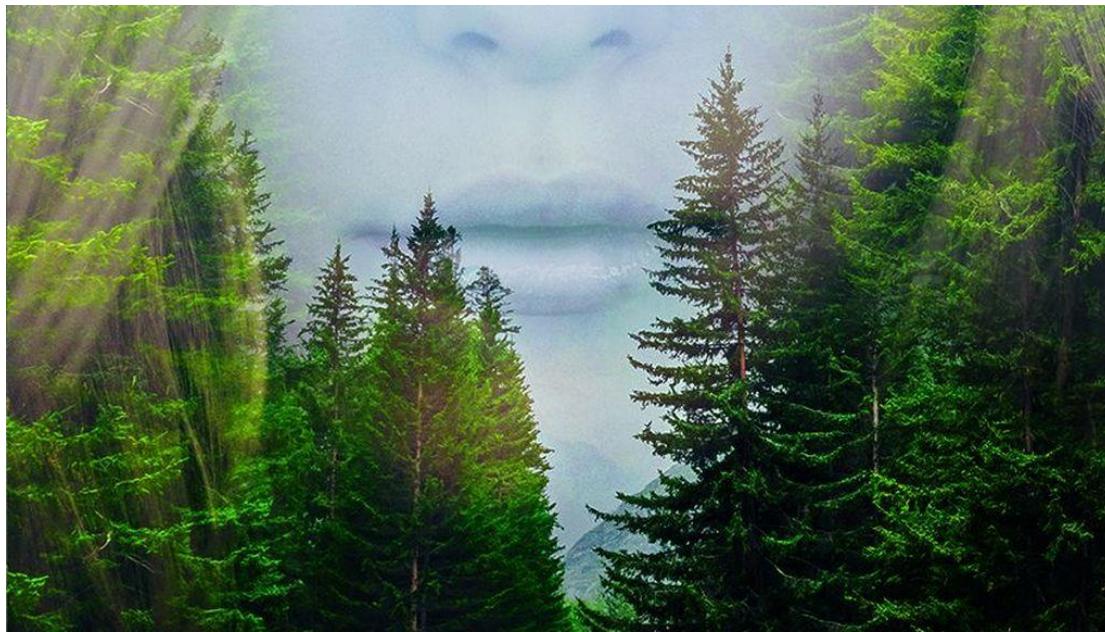

Το «Βουνό των κοριτσιών»: γράφει η Μανίνα Ζουμπουλάκη

03/09, 12:00 μμ

Σύνταξη **Μαρία Σφυρόερα**

ΜΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια: *Μαρία Σφυρόερα*

Μου αρέσει να γράφω γρήγορα μυθιστορήματα, με **γυναίκες ηρωίδες** που είναι γενναίες, έξυπνες και καθημερινές. Στο **Βουνό των κοριτσιών** έφτιαξα τέτοιες ηρωίδες, μία βασική, τη Σάνα, και δύο ακόμα, κι έπειτα ένα σωρό κοριτσάκια... μόνο που τις έβαλα όλες το **1836**, σε ένα κομμάτι της **Οθωμανικής Αυτοκρατορίας** που δεν είχε γίνει ακόμα Ελλάδα, **στα βουνά της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης**. Εκεί η Σάνα, που επέζησε από την **Έξοδο του Μεσολογγίου**, στήνει ένα **οικοτροφείο** για κορίτσια. Τα αγοράζει από **σκλαβοπάζαρα** και τους μαθαίνει γράμματα, **Ελληνικά** και **«Φράγκικα»**, μαζί με την Ρουθ, την Αυστριακή δασκάλα που επίσης επέζησε της **Εξόδου**.

Μια μέρα η Σάνα βλέπει στο **σκλαβοπάζαρο της Κωνσταντινούπολης** τη Μαρία, την τρίτη φίλη, διερμηνέα, αιχμάλωτη των Τούρκων... και αποφασίζει να την ελευθερώσει.

Ο τρόπος, και η όλη ιστορία, είναι η υπόθεση του βιβλίου. Όπως συνήθως μπερδεύω την **Ιστορία** με τη **φαντασία** – η Σάνα ήταν πραγματικό πρόσωπο, ψυχοκόρη του **γιατρού Μέγιερ** στο Μεσολόγγι, πραγματικά επέζησε, αν και δεν ξέρει κανείς τι έκανε μετά. Η **Μαρία Μπαρόττι** αιχμαλωτίστηκε από τους Τούρκους και χάθηκαν τα ίχνη της το 1826. Η Ρουθ βγήκε από το μυαλό μου, αλλά ο **Κοσμάς ο Αιτωλός**, από τον οποίον παίρνει την ιδέα του **οικοτροφείου** η Σάνα, ο **Κοσμάς Αιτωλός** πράγματι ίδρυσε σχολεία, απλώς για αγόρια Ελληνόπουλα. Μερικές φορές, και για κορίτσια μεταμφιεσμένα σε αγόρια.

Κι εδώ αρχίζει να πετάει η ιστορία (ή έτσι νομίζω), όταν τα κορίτσια διασχίζουν την βόρεια πλευρά της **Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ντυμένα με αγορίστικα ρούχα, τραγουδώντας αμανέδες και δίνοντας παραστάσεις.**

Υπάρχει ένας **έρωτας**, δύσκολος όπως όλοι οι καλοί έρωτες – ο Αράμ, ο Αρμένιος σύμμαχος της Σάνας, που το χωριό του το έκαψαν οι πειρατές όταν ήταν μικρός, σώθηκε κρυμμένος σε ένα πιθάρι, κι έπειτα μεγάλωσε σε ένα λεπροκομείο. Θα ήταν εύκολος έρωτας αν ο Αράμ άγγιζε τους άλλους ανθρώπους, αλλά δεν τους πλησιάζει καν, επειδή αυτό έμαθε μεγαλώνοντας, ότι το άγγιγμα σε αρρωσταίνει.

Οι «φανταστικές» ιστορίες δεν είναι εντελώς ντιπ για ντιπ φανταστικές. Πατάνε πάνω στην ιστορική πραγματικότητα, σε περιγραφές και ιστορίες ανθρώπων που έζησαν το 1836. Τα τοπία είναι ίδια, τα άγρια άλογα εξακολουθούν να τρέχουν στα λαγκάδια του Νέστου, ο Έβρος ήτανε όπως τον περιγράφω (ο παππούς μας έλεγε ότι έτσι τον διέσχιζαν, με σχεδίες που τις έτρεχαν οι Πομάκοι, κι αυτός από τον παπού του το είχε ακούσει). Το πανδοχείο υπήρξε, μάλιστα άντεξε για πολλά χρόνια μετά, όπως και η **ζωοπανήγυρη στο Κουρουτζού**, όπως και το **σκλαβοπάζαρο της Πόλης**. Αλλά κανείς δεν ενδιαφέρεται κατά πόσον αυτά που διαβάζει είναι ή δεν είναι φανταστικά ή πραγματικά, όταν έχει πέσει με τα μούτρα στο διάβασμα και ταξιδεύει με τις ηρωίδες... και αυτό ελπίζω να συμβεί με εσάς, όταν αρχίσετε να διαβάζετε το **Βουνό των Κοριτσιών...**

Μανίνα Ζουμπουλάκη

Το μυθιστόρημα της **Μανίνας Ζουμπουλάκη** με τίτλο **το Βουνό των κοριτσιών** κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Παπαδόπουλος (σελ.: 320, τιμή: €15,98). Αυτό είναι το δέκατο έβδομο βιβλίο της και το δωδέκατο μυθιστόρημα.

photo credit: **Γιώργος Καλφαμανώλης**

Η **Μανίνα Ζουμπουλάκη** γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Καβάλα και γράφει από πετριά – βιβλία, σενάρια, άρθρα (*Elle, Athens Voice, Home*), θεατρικά και μιούζικαλ. Έχει επίσης μεταφράσει αρκετά βιβλία και έχει δουλέψει στο ραδιόφωνο ως παραγωγός. Από τις Εκδόσεις Παπαδόπουλος κυκλοφορούν τα βιβλία της *Πώς να γράψεις, Ευτυχία, Φερμουάρ, Αόρατα Κορίτσια, Κάτι μου κρύβεις, Άκουσέ με, Το [Σχεδόν] Ημερολόγιο μιας 82χρονης, Μη φοβάσαι* και *Αέρας στο πρόσωπό της*. Στον ελεύθερο χρόνο της διδάσκει **“πώς να γράψεις”** σε άτομα συμπαθητικά που μια μέρα θα γράψουν το Μεγάλο Ελληνικό μυθιστόρημα. Ζει στην Αθήνα, και έχει τρία παιδιά...